

Dispegaarden hørende Bygninger kunde faas. Jeg beider altsaa erindret, at man, selv naar Sagen ses fra den Side, aldeles ikke er saa ubetinget enig. Den høitærede Minister kom tilbage til, at det jo var klart, at det, der har været talt om, kunde ikke faas, nemlig Biskoppens Have. Jeg skal ikke negte, at det overraffer mig Noget, at en af Landets ypperste Videnskabsmænd, som jeg anser Biskop Martensen for at være, skulde ville modfatte sig, hvad der kunde være i Videnskabens Interesse, ved at negte at afstaa en Have, som han, saavidt jeg skjønner, ikke har noget synderlig Udbytte af i nogen Henseende, fordi den ligger indeklemmet mellem Bygninger og favner baade Luft og Lys. Det overraffer mig som sagt, at Videnskabens ypperste Repræsentant skulde være utilbøielig dertil, men ulykkelig vil jeg henvise til Grundlovens § 82, der jo anviser os et Middel, dersom vi komme til den Overbevisning, at det vilde være rigtigst, — og jeg er tilbøielig til at helde dertil — og at det af Hensyn til Universitetet i det Hele og til den flerfaldige Udvikling af Videnskaben vilde være nyttigt, at Bygningerne blive samlede. I den Henseende kan jeg henholde mig noget til den sidste ærede Taler. Forøvrigt negter den høitærede Minister jo ikke, hvad jeg netop har fremhævet, at jeg dog ikke kunde tro, at det skulde være umuligt endog saa godvilligt at faae de Bygninger, der ere udeleiede til en Møbelhandler, og kunne de faas, saa er her Intet oplyst, der modbeviser, at de ikke vilde være tilstrækkelige til midlertidig at hjælpe Læreaftalten.

Det ærede Medlem for Thisted (Bagger) foresøgte at gjøre sig vittig ved at tale om, at jeg vilde rydde Levende af Veien. Denne Bittighed skulde han helst have sparet sig, thi paa det Øbet hører det ærede Medlem ikke hjemme.

Den høitærede Minister talte endvidere om, at Boligen for Lærere var noget ganske Ubetydeligt, men lad mig dog i saa Henseende henvise til Till. A Sp. 1508, hvor der findes Dplysninger i saa Henseende. For det første skal der være tre Lærerværelser; dernæst Bolig for Inspektøren, fremdeles 2 Leieboliger for Lærere og endelig Bolig for 3 Betjente. Jeg synes dog, at dette ikke er noget ganske Ubetydeligt, og naar den høitærede Minister vil sige, at det netop var en Fordel, hvilket ogsaa staar i Motiverne, at man havde disse Boliger, da disse Lokaler, hvis Frekventen vedblev, i Tidens Løb vilde kunne tages i Besiddelse, naar der var Trang til Udvidelse, saa vil jeg dertil sige, at jeg virkelig ikke veed, hvor let det vil være, thi der kunde muligens i den efterfølgende Sag være Noget, der talte for, at det ikke just altid var saa let at faae Lærere ud, naar der trængtes til en Udvidelse. Det er dog muligt, at derovre i Prindsens Palais, hvor man har været nødt til at udslytte Samlinger, kunde have været bedre Plads, naar der ikke var Lærerboliger eller Likhvandsmands-Boliger

i Veien. Jeg antager imidlertid ikke, at det under den nuværende Betydelse — det gjen tager jeg — vil være saa ganske let. Den høitærede Minister talte om løse Betydninger. Jeg har sagt, at lige over for Universitetet med Hensyn til de Dnfter, som herfra gjøres gjældende, har den høitærede Minister viist, at han fuldstændig staar paa sine Forvængeres Standpunkt og ikke var i Stand til eller ikke vilde magte Noget, fordi det stred imod hans Overbevisning, og jeg skal henvise til, hvad jeg har sagt under Finantslovens Behandling nemlig om Examenkommissioner. Er der sket det Allermindste i Retning af, at hvad man netop ønsker i saa Henseende paa den videnskabelige Høistole, kan ske Fyldest?

Jeg tror nu, at jeg bestemt har sagt den høitærede Minister, hvad jeg har for Die, og at han vil fritage mig for at høre Udtrykket „løse Betydninger.“ Den høitærede Minister sagde endvidere, at det vilde være en uhyggelig Overgang, der vilde blive i den Tid, hvori der skulde bygges, men han fremstillede ikke dette som Hovedsagen; der er han i Modstrid med, hvad der findes i de Bilag, der følge med Motiverne, thi der staar i Tillæg A. Sp. 1515, efter at der er udviklet alle de forfærdelige Ting med Hensyn til Magnetbaalen, Vogues Kullen og Kobbermebes Banken: „Men det er dog ikke det Værste — ja, jeg maa helst lase Ordene op, thi ellers kan den høitærede Minister maaske sige, at det er aldeles utvorket — der staar nemlig saaledes Sp. 1515: „Men endnu Noget af det mest Uheldige ved denne Plan er det, at Bygningsarbeidet maatte udføres i Løbet af 3 Aar, i hvilken Tid Undervisningen vilde lide af mangfoldige Forstyrrelser.“ Jeg kan ikke negte, at da jeg havde gjenmemlest alt det Andet, og jeg saae Kvintessensen af, hvad der kunde være ubehageligt ved dette Bygningsforetagende, at dette blev noget af det Værste, da sank min Forstræffelse adskillige Grader. Endelig talte den høitærede Minister om Afstanden, og sagde, at det var ikke noget, der var værd at tale om; naar de Paagjældende selv vare tilfredse, saa kunde i alt Fald Uvedkommende lade være at blande sig deri, men jeg vil dog dertil bemærke, at jeg ikke veed, om den høitærede Minister har nogen Erklæring fra de nuværende Lærere, end sige fra de kommende om, at de ikke have Noget derimod. Jeg skal i saa Henseende henvise til, at da man herfra netop kunde ønske — i alt Fald var det Tilfældet fra nogle Medlemmers Side — at den botaniske Have var bleven lagt ud til Landbohøistolen, da talte man ikke saaledes, da sagde man, at det spæredes Cleverne og Lærerne Tid. — Jeg tror nu ikke, der er mere tilbage. Jeg har, saa vidt jeg skjønner, gjenmemgaaet de Ting, som den høitærede Minister er fremkommen med, og jeg skal endnu kun betone, at den Plan, at lægge Bygningen ved Ahleselbtsgades Forlangelse, dog muligvis fortjener en nøiere og nærmere Under-